

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.III.20.251/2024/9.

A felperesek:

I. rendű felperes: I. r. felperes neve (I. r felperes címe)

II. rendű felperes: I. r. felperes nevené Bagi Gizella (I. r felperes címe)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Ollé György ügyvéd (ügyvéd címe)

Az alperesek:

I. rendű alperes: I. r. alperes neve Kkt. (I. r. alperes székhelye)

II. rendű alperes: II. r. alperes neve (II.r. alperes címe)

III. rendű alperes: III. r. alperes neve (III. r. alperes címe)

Az alperesek meghatalmazott jogi képviselője:

Lévay Zsolt Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Lévay Zsolt ügyvéd, ügyvédi iroda címe)

A per tárgya:

Tagsági jogviszony megszüntetéséből eredő elszámolási igény

Az elsőfokú bíróság neve és megfellebbezett határozatának a száma:

Szegedi Törvényszék 13.P.20.035/2023/53.

A fellebbező felek és a fellebbezés sorszáma:

A felperesek, 13.P.20.035/2023/57., alperesek 13.P.20.035/2023/55.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítélete rendelkező részének első bekezdésében szereplő, alperesek által egyetemlegesen fizetendő marasztalási tőkeösszeget kijavítja akként, hogy az helyesen: felperesek javára személyenként 172 500 (egyszázhetvenkettőezer-ötszáz) forint.

A felek által állam javára egyetemlegesen megfizetendő fellebbezési illetékek összegét felperesek esetében 141 810 (egyszáznegyvenegyezer-nyolcszáztíz) forintra, míg alperesekre vonatkozóan 347 190 (háromszáznegyvenhétezer-egyszázkilencven) forintra leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú ítélet nem fellebbezett részeit nem érinti, a megfellebbezett további rendelkezését helybenhagyja.

A másodfokú eljárási költségeiket a peres felek maguk viselik.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S

A tényállás

[1] Az I. rendű alperesi céget személy 1 neve, II. r. alperes neve (II. rendű alperes), I. r. felperes neve (I. rendű alperes) és I. r. felperes nevené (II. rendű felperes) egyenlő arányú vagyoni hozzájárulásokkal alapították. Az I. rendű alperes 2006. június 2. napjától közkereseti társaságként működött 200 000 forint jegyzett tőkével. személy 1 neve tagsági viszonya 2018. január 10. napjával megszűnt, a társaságba személy 1 neve jogutódjaként III. r. alperes neve (III. rendű alperes) lépett be.

[2] Az I. és a II. rendű felperes az I. rendű alperesnél 2000. június 1. napjától 2019. december 31. napjáig tagsági jogviszonyban álltak személyenként 25-25%-os részesedéssel. A felperesek tagsági jogviszonyukat 2019. december 31. napjával felmondás útján szüntették meg, ezt az I. rendű alperesi társaság 2019. december 11-i taggyűlési határozatával jóváhagyta, meghatározva a kilépő tagokkal az elszámolás véghatáridejét is: 2020. május 5. napját megjelölve. Az I. rendű alperesi gazdasági társaságban 2019. december 31. napját követően tagként II. r. alperes neve II. rendű és III. r. alperes neve III. rendű alperesek maradtak. A felek közötti elszámolás eredménytelen maradt.

I. Jegyzett tőke	200 e forint
Jegyzett, de még be nem fizetett tőke	0 forint
Tőketartalék	0 forint
Eredménytartalék	872 e forint
Lekötött tartalék	73 449 e forint
Értékelési tartalék	76 546 e forint
Adózott eredmény	28 905 e forint
Saját tőke összesen	180 022 e forint

[4] Az alperesek állítása szerint (24. sorszámú előkészítő irat) a felperesek részére a kereset részbeni teljesítéseként személyenként bruttó 43 029 000 forintot megfizettek a peres eljárást megelőzően, majd pedig a per folyamán összesen további 13 952 000 forint kifizetésére került sor.

A felperesek keresete, az alperesek érdemi ellenkérelme

[5] A felperesek 6.P.21.132/2020/7. sorszám alatt felemelt keresetükben kérték, a bíróság egyetemlegesen kötelezze az alpereseket, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított tizenöt napon belül fizessenek meg javukra személyenként 26 925 193 forintot (összesen 53 850 386 forint) és ezen tőkeösszeg után 2020. május 6. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatot, valamint perköltséget.

[6] Az alperesek – 9. sorszám alatti érdemi ellenkérelmükben – a kereset tárgyát képező követelésből személyenként 1 976 000 forint összeget ismertek el, ezt meghaladóan azonban a kereset elutasítását és a felperesek perköltségben való marasztalását kérték. Az ugyanebben a beadványban tett elismerő nyilatkozatukat a későbbiekben az igazságügyi könyvszakértői vélemény (20. sorszám) VI/4. pontja szerinti 44 658 000 forint elismerését meghaladóan a 6.P.21.132/2020/26. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal utolsó bekezdése szerint visszavonták azzal, hogy időközi teljesítésükre figyelemmel a felemelt kereset elutasítását és felperesek perköltségben való marasztalását kérték.

[7] A bizonyítási eljárás során a bíróság a felperesek indítványára, díjelőlegzésük mellett először igazságügyi könyvszakértői véleményt szerzett be, mely a 2019. december 31-i vagyoneértékét 178 631 000 forintban határozta meg, megjegyezve, hogy a rendelkezésre álló eszközforgalmi értékek alapadatai hiányosak. A könyvszakértő kitért arra is, hogy a nem értékelt eszközök egyedileg, tételesen felmérhetők, illetve megfelelő kompetenciákkal rendelkező igazságügyi szakértők egyedileg állapíthatják meg az ingatlan, illetve az egyéb ingó eszközök tényleges piaci forgalmi értékét. Ez esetben a megállapított érték módosulhat és pontosabb (korrigált) érték meghatározás történhet a könyvszakértő részéről.

[8] Ezt követően felperesek további szakértői bizonyításra tett indítványa és költségelőlegzés után a bíróság ingatlanforgalmi szakvéleményt (37. sorszám), a kistehergépjármű érték meghatározására műszaki szakértői véleményt (78. sorszám), továbbá a leltárban szereplő 2019. december 30-i időpontban készleten lévő ingóságok, és az ekkor leselejtezésre került ingóságok értékére ingóbecsüs szakértői véleményt (106. sorszám) szerzett be. Ezen belül az I. rendű alperesi tulajdont képezi a ingatlan címe. szám alatti ingatlan helyrajzi száma üzlet megjelölésű ingatlan, melynek forgalmi értékét igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő 2019. december 31. napján beköltözhetően 120 000 000 forintban határozta meg. Az ugyancsak az I. rendű alperesi vagyont képező rendszám forgalmi rendszámú kistehergépkocsi forgalmi értéke 2019. december 31. napján 395 000 forint áfával növelten. Az I. rendű alperes 2019. december 30-i leltárban szereplő ingóságainak összesített forgalmi értéke 39 297 400 forint. Ezen ingóságokból huszonegy tétel selejtezésre került, melyek összértéke 489 705 forint. A felperesek valamennyi szakvélemény költségét megelőlegezték, a díjak kifizetése nyomán 125 600 forint bírói letét még kezelésben maradt.

[9] A bíróság a 2022. június 24. napján megtartott tárgyaláson, a 110. sorszám alatti jegyzőkönyvben III. számú végzésével felhívta a felpereseket, hogy a további szakértői költségekre helyezzenek letétbe még 400 000 forintot 30 nap alatt a szakértői bizonyítás mellőzésének terhével. A 2022. szeptember 23-án megtartott folytatólagos tárgyaláson, a 120. sorszám alatti jegyzőkönyvben rögzítésre került, hogy a letétbe helyezési felhívást a tárgyalás időpontjáig a felperesek nem teljesítették. A felperesek kifogásolták, hogy a felhívó végzésből nem lehetett megállapítani, pontosan milyen jellegű szakértői bizonyítás költségeinek előlegezésére hívta fel őket a bíróság. Ennek tisztázása esetén vállalták a további előlegezést, egyúttal igazolási kérelmet terjesztettek elő késedelmük kimentésére. A bíróság jegyzőkönyvben rögzített I. számú végzésével az igazolási kérelmet elutasította, további bizonyítási lehetőséget nem engedélyezett, majd pedig a felek zárónyilatkozatai nyomán a tárgyalást berekesztette.

Az elsőfokú bíróság döntése és jogi indokai

[10] Az elsőfokú bíróság ekkor meghozott ítéletével a keresetet teljes egészében elutasította és a felpereseket egyetemlegesen kötelezte a perköltségfizetésre. A tényállásból megállapította, hogy a felperesi tagok jogviszonya 2019. december 31. napján szűnt meg, ezért ezen a napon rendelkezésre állt társasági vagyont képezi az elszámolás alapját. A perben e fordulónapra vonatkozóan kellett az I. rendű alperesi társaság vagyonának forgalmi értékét meghatározni, mely a felperesek érdekkörébe tartozó bizonyítási teher volt a perben.

[11] A továbbiakban kitért a kirendelt igazságügyi könyvszakértő 20. számú szakvéleményében rögzítettekre, melyből következően a társaság egyes vagyonelemeinek forgalmi érték meghatározását követően a körülírt könyvszakértői módszerrel történő forgalmi érték megállapítás útján van lehetőség a teljes társasági vagyoneérték pontosabb meghatározására. Az egyes vagyoni elemeket külön, megfelelő szakterületi kompetenciával rendelkező szakértők útján a per során felmérték. Ezekre nézve a bíróság összegző könyvszakértői bizonyítás lefolytatása érdekében írta elő 400 000 forint szakértői díjelőleg letétbe helyezését a 110/III. számú végzésével. A végzést a bíróság a tárgyaláson jelenlévő felperesek előtt hirdette ki, így az ott megjelölt 30 napos határidő kezdőnapja ekkorra esett. A határidő utolsó napja, 2022. augusztus 30-a azonban anélkül telt el, hogy a felperesek a felhívásban foglalt előlegezési kötelezettségüket teljesítették volna, és határidő-hosszabbítást sem kértek. A bíróság mindezek alapján megállapította, a felperesek mulasztása beállt, a következő tárgyaláson előterjesztett igazolási kérelem pedig jogerősen elutasításra került. Az ítéleti megállapítás szerint a felperesi mulasztás miatt nem készült el a vagyonelemek összegzését tartalmazó igazságügyi könyvszakértői vélemény. A bíróság a felperesi mulasztás miatt további szakértői bizonyítás lefolytatására nem látott lehetőséget, ezáltal nem történhetett meg a korábbi könyvszakértői véleményben leírt metodika szerint a forgalmi értékbecsléseken alapuló vagyonmeghatározás, és az alapján történő elszámolás. Mindezekre tekintettel bizonyítottság hiányában minősítette a bíróság megalapozatlannak a keresetet, és azt ezért utasította el.

A felperesek fellebbezése

[12] Az ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, kérve annak elsődlegesen megváltoztatását és az alperesek javukra történő marasztalását, személyenként 3 056 195 forint és járulékaiban (összesen 6 112 390 forint erejéig). Másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérték, továbbá javukra perköltség megállapítást.

[13] A fellebbezésre tekintettel lefolytatott másodfokú eljárásban a Szegedi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és ugyanezt a bíróságot az érdemi tárgyalástól új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A felperesek, valamint az alperesek együttes másodfokú költségeit 300 000-300 000 forintban állapította meg. A le nem rótt fellebbezési illeték összegét utóbb kijavító végzéssel hivatalból helyesbítette, figyelemmel a 6 112 390 forint fellebbezési pertárgyértékből számítandó illetékre, melynek helyes összege ekként 489 000 forint (Szegedi Ítéltábla Pf.III.20.361/2022/9. számú kijavító végzés). Az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezésre okot adó lényeges eljárási szabálysértését abban látta, hogy felperesi indítványok ellenére a könyvszakértői bizonyítás kiegészítésére nem került sor. Emellett helytelenül vont le a Pp. 265. § (1) bekezdés 2. fordulatának alkalmazásával felperesek vonatkozásában a jogkövetkezményt, amikor a teljes bizonyítási eljárást eredménytelennek minősítette és erre figyelemmel utasította el a keresetet. Valójában a további szakértői díjelőlegezés elmulasztásával a felperesek csak egy részbizonyítási kötelezettségüknek nem tettek eleget, így csupán ezen részbizonyítás eredménytelenségének jogkövetkezményét kell viselniük, a már beszerzett szakértői vélemények nem hagyhatók figyelmen kívül.

[14] Az ítéltábla megállapítása szerint az elsőfokú bíróság akkor járt volna el szabályszerűen, ha intézkedik az igazságügyi könyvszakértői vélemény kiegészítése iránt. Ez tette indokolttá az elsőfokú ítélet Pp. 381. § alkalmazásával történő hatályon kívül helyezését. Az ítéltábla a megismételt eljárásra nézve előírta az igazságügyi könyvszakértői vélemény átdolgozását a perben már elkészített szakértői vélemények megállapításainak alapulvétele mellett.

Az elsőfokú bíróság eljárása a megismételt eljárásban, az ennek eredményeként meghozott elsőfokú ítélet és annak indokai

[15] A felperesek összesen 6 112 390 forint összegre leszállított keresetüket a megismételt eljárásban fenntartották és továbbra is kezdeményezték a könyvszakértői bizonyítást. Az elsőfokú bíróság ennek eleget tett, szakértő neve igazságügyi könyv- és adójárulék szakértőtől szakvéleményt szerzett be (38. sorszám alatti perirat). Ebben a szakértő az I. rendű alperes teljes társasági vagyonának pontosított piaci értékét 2019. december 31. napra vetítve 200 709 000 forintban állapította meg. A felek érdemi észrevételei nyomán a szakértő 50. sorszám alatti beadványában fenntartotta a szakértői véleményét azzal a pontosítással, hogy a felperesek 50%-os mértékű tagi vagyoni hozzájárulásának értéke 100 355 000 forint.

[16] Az elsőfokú bíróság fentiek nyomán meghozott ítéletével egyetemlegesen kötelezte az alpereseket, hogy személyenként 352 500 forint tőkét fizesse meg a felpereseknek annak törvényes késedelmi kamatával, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alpereseket, hogy egyetemlegesen fizesse meg a felpereseknek 3 500 000 forint első- és másodfokú perköltséget. A le nem rótt fellebbezési illetéket akként osztotta meg a felek között, hogy a felpereseket 2 000 000 forint, míg alpereseket együttesen 500 000 forint illetékfizetésre kötelezte.

[17] A bíróság a felek közötti elszámolás levezetése során a kiegészített könyvszakértői szakvéleményből kiindulva megállapította, hogy felpereseket személyenként 100 355 000 forint illeti meg {elsőfokú ítélet [40] bekezdés}. A [41] bekezdésben rögzítette: Az alperesek a felperesek részére a pert megelőzően 2020.március 30. napján megfizettek 86 058 000 forintot, a per folyamatban léte alatt 2020. december 22. napján 3 592 000 forintot és 2021. november 24. napján 10 000 000 forintot fizettek meg, amely összesen az alperesek számítása szerint 100 010 000 forint, helyesen 99 650 000 forint személyenként 49 825 000 forint. A kiegészített szakértői vélemény szerint a felperesek tagsági jogviszonyának megszűnésekor a társasági vagyon piaci értéke 200 709 000 forint volt, amelyből őket az 50%-os mértékű tagi vagyoni hozzájárulásukra tekintettel 100 355 000 forint illeti meg. Ebből a pert megelőzően 86.058.000.-forint kifizetésre került, fennmaradt 114 651 000, személyenként 57 325 500 forint. A bíróság a korábban már részletezett teljesítésre és a fellebbezési eljárásban módosítottösszegekre figyelemmel további 705 000 forint, személyenként 352 500 forint megfizetésére kötelezte egyetemlegesen az alpereseket, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[18] A perköltség megállapítást illetően az ítélet záró részében rögzítésre került, hogy az alperesek általi teljesítések tekintetében a felperesek nem tekinthetők pervesztesnek,

ezért a bíróság a teljesösszerűségéből kiindulva állapította meg a perköltséget, amely alapján az alperesek nagyobb arányban lettek pervesztesek, ezért részperköltség térítésére ők kötelesek a felperesek irányában.

A peres felek fellebbezései és a fellebbezési ellenkérelmek

[19] Az ítélet ellen valamennyi peres fél fellebbezést jelentett be, továbbá kölcsönösen kérték a marasztalási tőkeösszeg kijavítását akként, hogy az alperesek által felperesek javára még fizetendő teljes tőkeösszeg helyes összege 345 000 forint, vagyis személyenként 172 500 forint. Ezzel kapcsolatban az alperesek adtak pontos számszaki levezetést, melyre nézve a felperesek elfogadólag nyilatkoztak.

[20] A felperesi fellebbezés kizárólag a korábbi másodfokú eljárásban felmerült fellebbezési illeték összegére és annak megosztására vonatkozott. Felperesek kérték, hogy az általuk fizetendő fellebbezési illeték összegét az ítéltábla mérsékelje 391 200 forintra. Előadták, hogy a korábbi fellebbezésük 6 112 390 forintban történő alperesi marasztalásra irányult, e fellebbezési pertárgyértékből kiindulva csak 489 000 forint fellebbezési illeték merült fel, mely illetékfeljegyzési jog folytán lerovásra nem került. A felperesek elfogadták az elsőfokú bíróság által alkalmazott 80-20%-os pernyertességi, pervesztességi arányt és ez alapján a rájuk terhesebben eső 80%-nak megfelelő 391 200 forint fellebbezési illeték megfizetését tekintették esetükben helytállónak.

[21] Az alperesi fellebbezés az első- és másodfokú perköltséget érintette, kérték annak 1 620 200 forintra történő leszállítását a rájuk eső, általuk egyetemlegesen fizetendő költség-rész tekintetében. A pernyertességi-pervesztességi arány megállapítását abból kiindulva indítványozták, hogy a felperesek felemelt legmagasabb összegű keresete 53 850 386 forint volt. Ezt utóbb, az első ízben előterjesztett fellebbezésük kapcsán módosították 6 112 390 forint tőkeösszegre. A felperesek pernyertességét a per során általuk összesen megfizetett 13 952 000 forint + a megismételt eljárásban hozott elsőfokú ítélet kijavítása után nekik járó 345 000 forint összeg tekintetében lehet megállapítani, mely mindösszesen 14 297 000 forintot tesz ki. Az eredeti követeléshez képest ez 26,54%-os felperesi pernyertességet jelent, míg alperesi pernyertesség 73,46%-os arányú ehhez képest. A továbbiakban alperesek részletezték a perben felmerült költségeket, mely álláspontjuk szerint mindösszesen 6 104 707 forint összegű volt. Ebből álláspontjuk szerint nekik csak 26,54%-os arányt kell megfizetni, mely 1 620 200 forintot tesz ki. Ehhez képest az elsőfokú bíróság által megállapított 3 500 000 forint perköltségfizetésben marasztalás esetükben eltúlzott.

[22] A felperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésének helybenhagyására irányult.

A felperesi levezetés szerint:

Alperesi önkéntes teljesítés a per során: 13 952 000 forint.

Felperesek fennálló keresete a megismételt eljárásban az önkéntes teljesítést követően:
6 112 390 forint.

Összesen: 20 064 390 forint

Elsőfokú bíróság alperesi marasztalása mindösszesen: 705 000 forint (személyenként 352 500 forint).

A fentiekből következően a felperesek 73%-os pernyertessége számítható ki $13\,952\,000 + 705\,000 = 14\,657\,000$

$$\frac{14\,657\,000}{20\,064\,390} = \frac{x}{100} \quad x = 73,03$$

20 064 390 100

Költségek, amelyeket a felperesek fizettek:

- szakértői díjak mindösszesen: 1 716 480 forint

szakértő 2 neve könyvszakértő alap- és kiegészítő szakvélemény: 502 905 forint

szakértő 3 neve ingatlanforgalmi szakértő: 198 000 forint

szakértő 4 neve gépjárműszakértő: 44 200 forint

szakértő 5 neve ingószakértő: 616 000 forint

szakértő neve könyvszakértő: 355 375 forint

- elsőfokú peres eljárás illetéke: 1 500 000 forint

ÖSSZESEN: 3 216 480 forint

Alperesek által a felpereseknek fizetendő összeg a fenti költségek 73%-a):

2 348 030 forint

Felperesek által kifizetett ügyvédi díj (elsőfokú eljárás): $1\,696\,952$ forint + áfa = $2\,155\,128$ forintnak a 73%-a: $1\,573\,243$ forint

Alperesek ügyvédi díja bruttó 2 000 000 forint (elsőfokú eljárásban), amelynek 27%-a: 540 000 forint

$1\,573\,243 - 540\,000 = 1\,033\,243$ forint

Szegedi Ítéltábla Pf.III.20.261/2022/6. számú végzése alapján megállapított másodfokú költségekre (felpereseknek 300 000 forint, alpereseknek 300 000 forint) figyelemmel:

felpereseknek: 300 000 forint 73%-a = 219 000 forint

alpereseknek: 300 000 forint 27%-a = 81 000 forint.

Alperesek által fizetendő különbözet: 138 000 forint

Alperesek által így felperesek javára fizetendő összesen: $1\,033\,243 + 138\,000 = 1\,171\,243$ forint

Mindösszesen fizetendő alperesek által fizetendő arányos perköltségtérítés:

$2\,348\,030 + 1\,171\,243 = \mathbf{3\,519\,273}$ forint

Ehhez képest az elsőfokú ítélet által 3 500 000 forintban – kerekítve – meghatározott perköltségfizetést előíró rendelkezése helytálló. Utaltak a Pp. 82. §-ára, mely alapján a bíróság hivatalból dönt a perköltség viseléséről, és ez alapján határozott úgy, hogy az alpereseknek 3 500 000 forintot kell perköltségként megfizetnie részükre.

[23] A felperesek megjegyezték, a Pp. 83. § (4) bekezdés folytán a kereset leszállításuk vonatkozásában ők nem tekinthetők pervesztesnek, hiszen követelésükösszagszerűségének meghatározásához kiterjedt szakértői bizonyításra volt szükség. A szakértői vélemények ismeretében kerülhetett sor a kereset leszállítására, valamint arra tekintettel, hogy a per során 13 952 000 forint alperesi időközi teljesítés is történt.

[24] Az alperesek további észrevételt nyújtottak be, melyben fenntartották a perköltség megosztása és elszámolása kapcsán előadott fellebbezési álláspontjukat. Külön kitértek arra, hogy álláspontjuk szerint szakértő 2 neve könyvszakértő díjára a felperesek egyáltalán nem tarthatnak igényt. Aláhúzták, az elsőfokú bíróság anyagi pervezetése útján kapott tájékoztatás alapján a felpereseknek módjukban állt még a perfelvételi szakban a

kereset leszállítása. Előadták továbbá, a perben bizonyítékként figyelembe nem vehető magánszakvélemény díját a felperesek perköltségként nem érvényesíthetik. Alperesek fenntartották a perköltségmegosztással kapcsolatos azon álláspontjukat, hogy a pernyertesség arányát az eredeti felperesi követeléshez képest kell kiszámítani. Álláspontjuk szerint az ezzel ellentétes felperesi érvelés három okból is megalapozatlan, melyeket külön részleteztek.

Az ítéltábla döntésének indokai

[25] A marasztalási tőkeösszeg kijavítása iránti kérelmek alaposak, egyebekben a felperesi fellebbezés alapos, míg az alperesek fellebbezése alaptalan.

[26] Az ítéltábla elsődlegesen a felek által egyaránt igényelt kijavítás kérdésében vizsgálta meg az elsőfokú ítélet rendelkező részét és megállapította, hogy az valóban kijavításra szorul, tekintettel azon helyes alperesi felvetésre, mely felhívta a figyelmet az indokolás [40] és [41] bekezdéseiben található elírásokra. A felpereseket nyilvánvalóan nem személyenként illeti meg a szakértő által megállapított 100 355 000 forint, hanem az két egyenlő részre osztva jár nekik, továbbá a 2020. december 22-i időközi részteljesítés [41] bekezdésben feltüntetett összege is helyesbítésre szorul, az nem 3 592 000 forint, hanem helyesen 3 952 000 forint volt. E téves számjegycsere okozta a felpereseknek még járó összeg pontatlan feltüntetését az ítélet rendelkező részében, mely helyesen összesen 345 000 forint. Ebből következően az elsőfokú ítélet érdemi rendelkező részének kijavítása akként történt meg, hogy a felpereseknek személyenként 172 500 forint tőkeösszeg megítélése az indokolt. Az ítéltábla a Pp. 353. §-ában biztosított jogkörével élve, a helytálló kijavítási kérelemnek helyt adva, az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezést érdemben elbíráló jelen határozatában javította ki.

[27] A továbbiakban a pernyertesség, pervesztesség arányának megállapítása ennek figyelembevétele mellett történhet meg az alábbiak szerint. Az ítéltábla e tekintetben a felperesek levezetését találta alapvetően helytállónak azzal, hogy a kijavított marasztalási összeget kell figyelembe venni akként, hogy a Pp. 83. § (4) bekezdés 2. fordulatának kivételes szabálya is alkalmazandó.

[28] E körben az ítéltábla utal az említett eljárási szabályhoz fűzött kommentárra, mely a kivétel szabályra vonatkozóan kifejezetten példaként említi azt az esetet, amikor a követelés összezszerűségének meghatározása pontosan csak az érdemi tárgyalási szakban alkalmazott szakértő szakvéleménye alapján lehetséges (Nagykommentár a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv.-hez, szerkesztette: Wopera Zsuzsa, Pp. 83. §-hoz fűzött magyarázat 2. pont, utolsó bekezdés). A kommentár kitér arra is, hogy ilyen esetben a felet a leszállított rész tekintetében nem lehet pervesztésnek tekinteni, azaz a pernyertesség, pervesztesség kérdését a leszállított követelés és az érdemi rendelkezés egybevetése útján kell meghatározni (hasonlóan a BH2022. 28 számú eseti döntés).

[29] A jelen esetben az említett kivétel szabályt akként kell alkalmazni, hogy az 53 850 386 forint megfizetésére irányuló eredeti kereset, valamint a szakértői bizonyításra tekintettel leszállított kereseti követelés 6 112 390 forintos összege közti különbözetet nem

lehet felperesi pervesztességgént figyelembe venni. A per során alperesek által megfizetett időközi részteljesítés összegét (13 952 000 forintot) azonban felperesi pernyertességhez tartozó összegnek kell tekinteni, ehhez hozzáadandó a kijavítás nyomán megítélt 345 000 forint. Ez mindösszesen: 14 297 000 forintot tesz ki, melynek erejéig a felperesek pernyertesek lettek.

A 6 112 390 forintra leszállított keresetet alapul véve, abból 345 000 forint tekintetében felperesek tehát pernyertesek, ugyanakkor 5 767 390 forint összegű kereseti igény elutasításra került, ez felperesi pervesztességgént veendő figyelembe. Az arányszámításhoz alapul vehető $13\,952\,000 \text{ forint} + 6\,112\,390 \text{ forint} = 20\,064\,390 \text{ forintos}$ pertárgyértékből kiindulva megállapítható, hogy ennek 29%-os arányát (5 767 390 forintot) felperesi pervesztességgént és alperesi pernyertességgént kell figyelembe venni, míg 71%-os arányt felperesi pernyertességnek és alperesi pervesztességnek kell tekinteni. Ebből következően a felperesi levezetéssel megegyező arány állapítható meg, amennyiben az az érdemi marasztalási tőkeösszegre vonatkozó kijavítással korrigálásra kerül.

[30] Az ítéltábla álláspontja szerint a pernyertesség, pervesztességi arány tehát 71-29% a felperesi oldal javára. A továbbiakban az ezen aránnyal történő perköltség megosztási számításokkal az ítéltábla a felperes által levezetettek szerint mindenben egyet ért. A felperesek által fellebbezési ellenkérelmük 3. oldal I. pontjában feltüntetett, valamennyi szakértői díj perköltségként figyelembe veendő, mivel azok a felperesek perbeli jogérvényesítésével okozati összefüggésben, szükségképpen merültek fel (Pp. 80. §). Ennek megfelelően a 3 500 000 forint, arányos részperköltségtérítést jelent a 71%-ban pernyertes felperesek számára, annak további leszállítása nem indokolt. Az ítéltábla ezért e tekintetben az alperesi fellebbezést alaptalannak találva az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

[31] A korábbi másodfokú eljárásban felmerült fellebbezési illeték összege a hatályon kívül helyező végzésben megállapítottakhoz képest kijavításra szorult, ezt az ítéltábla Pf.III.20.361/2022/9. számú kijavító végzésével hivatalból tette meg. Ennek megfelelően 489 000 forint le nem rótt fellebbezési illeték megosztására kerülhetett sor. A felperesek a számukra kedvezőtlen, az elsőfokú bíróság által alkalmazott pernyertesség-pervesztességi arányt (80-20%) fellebbezésükben az illetékviselés megosztására nézve elfogadták, és eszerint kérték az illetékfizetési kötelezettségük mérséklését, azonban a Pp. 101. § (1) bekezdése lehetővé teszi, hogy a másodfokú bíróság a (fellebbezési) kérelemtől függetlenül határozza meg az illetékviselést. Az alperesek fellebbezési kérelméhez tehát nem volt kötve az ítéltábla és a már megállapított 71-29%-os, felperesek javára szóló arány szerint, a 489 000 forint felmerült illetékből 29%-ot felperesekre, míg 71%-ot alperesi oldalra terhelte. Megjegyzendő, hogy az elsőfokú ítéletben rögzített ezzel kapcsolatos marasztalási összeghez képest mindkét peres fél esetében az arány megfordulása ellenére is kedvezőbb, alacsonyabb fizetési kötelezettség keletkezett. Ennek megfelel a felperesek együttesen 141 810 forint, míg az alperesek ugyancsak együttesen, 347 190 forint le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére kötelesek az elsőfokú ítéletben részletesen leírt módon.

[32] A felperesek fellebbezésük kapcsán kifejezetten úgy nyilatkoztak, hogy nincs perköltségigényük, a fellebbezési ellenkérelemhez pedig költségfelszámítást nem csatoltak, ezért az eredménytelenül fellebbező alperesek nem kötelesek másodfokú eljárási költséget fizetni [Pp. 82. § (3) bekezdés].

Szeged, 2025. január 21.

Dr. Hámori Attila s.k.

a tanács elnöke

Dr. Dobler László s.k.

előadó bíró

Dr. Tolna András s.k.

táblabíró